

meldelse og -Offentliggørelse, at Offentlighedens Opmærksomhed drukner i Materialet og derigennem ofte ikke faar Øje paa de enkelte virkelige Misbrug. Hvor disse derimod faktisk har fundet Sted, eller hvor der er Tvivl, er man ganske enig i, at der kan ligge et Værn i en Mulighed for Offentliggørelse, saaledes som ogsaa foreslaaet nedenfor i § 4.

Vi har allerede i gældende dansk Ret en Trustlov, nemlig Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929, hvis § 1 ogsaa omfatter Prisaftaler i Karteller og Truster, og hvis § 3 ogsaa rammer de af Karteller og Truster iværksatte Magtmisbrug. Men den rammer kun Kartellers og Trusters Prisaftaler og Magtmisbrug, naar saadanne hemmer eller rammer den enkelte Deltager i Kartellet eller Trusten eller andre Borgere i fri Erhvervsudøvelse, medens denne Lov ikke giver Samfundsmyndigheden, Domstolene, Lejlighed til at gribe ind til Værn for den forbrugende Almenhed. Det er den direkte Beskyttelse af denne sidste, som nedestaaende Forslags Bestemmelser har for Øje.

Men under Hensyn til Problemets Vanskelighed og Erkendelsen af, at den foreslaaede Løsning som enhver anden nødvendigvis maa have Forsøgets Karakter, foreslaas en treaarig Gyldighedsperiode. Ventelig vil man indenfor dette Tidsrum kunne indvinde de fornødne Erfaringer med Hensyn til Virkningen af Lovgivning paa dette Omraade og faa foretaget de til Sagens nærmere Belysning fornødne Undersøgelser og Overvejelser.

Som Bidrag hertil henstiller Mindretallet til Ministeren for Handel og Industri, at nedestaaende Spørgsmaal forelægges til Besvarelse og Udtalelse for Universitetets juridiske Fakultet, for Organisationer, der repræsenterer almindelige Forbrugerinteresser, og for betydende Erhvervsorganisationer indenfor Handel, Industri, Haandværk, Landbrug, Skibsfart og Fiskeri:

„Kan der gives Tilslutning til eller rejses Indvendinger imod en Retsregel, der fastsætter, at Leverance af Varer fra Producent, Importør eller Grossist ikke overfor nogen handlende, der har løst selv-

stændigt Næringsbrev, kan gøres betinget af, til hvilken Pris den handlende videre-sælger Varen, saaledes at det er forbudt ved Salget at træffe Aftaler om Mindstepriser eller Mindsteavancer for den handlende ved Videresalg af de paagældende Varer, hvorimod der skal være forbeholdt Adgang til i Salgsbetingelserne at fastsætte Højestepriser for Videresalg af solgte Varer?“

Et *Mindretal* (Hendriksen og Christmas Møller) ønsker at udtale følgende:

Allerede ved Lovforslagets 1ste Behandling gjorde Mindretallets Ordfører opmærksom paa, at man sjældent eller aldrig havde set et Regeringsforslag, som var saa mangelfuldt oplyst som det foreliggende; Forslaget paabegynder en helt ny Lovgivning paa et vigtigt økonomisk Omraade, og det er derfor naturligt at at kræve, at Regeringen i ganske særlig Grad underbygger sit Ønske om denne Lovgivning med Oplysninger om, hvad det er, der i Virkeligheden tilsigtes, ligesom man har Ret til at kræve, at Regeringen dokumenterer de erhvervsmæssige Forhold paa det paagældende Omraade. I denne Retning er Forslagets Bemærkninger kemisk fri for selv den fjerneste Antydning af Oplysning.

Mindretallet maa endvidere fremhæve, at skønt Mindretallets Parti er det eneste, som rent principielt er imod, at Forslaget eller et lignende Forslag bliver op-højet til Lov, er det dog saaledes, at det alene har været Mindretallet, som i Udvalget har gjort et positivt Arbejde, for at der kunde foreligge et dokumenteret Materiale angaaende Lovforslagets Virkninger.

Mindretallet har i den Anledning stillet en Række Spørgsmaal, som er aftrykt som Bilag 3, men den Besvarelse, Handelsministeren har fundet det rimeligt at give Spørgsmaalene, er fuldkommen utilfredsstillende:

Handelsministeren har ganske vist mundtlig i Udvalget drøftet Spørgsmaalene med dette, men nogen virkelig Besvarelse er ikke givet, og Mindretallet ønsker her